

Tanúság

A NAGYMAROSI EGYHÁZKÖZSÉG HÍRLEVELE

XVI. ÉVF. 2011 HÚSVÉTJÁN

Fölvívás a böjtre

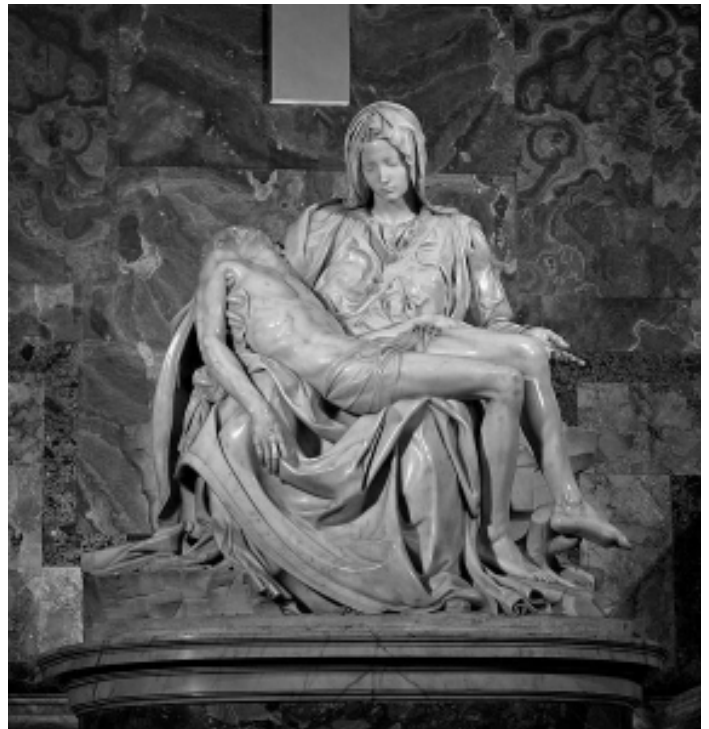
Tamás atyát kérdeztük

Miért éppen a húsevést tiltja az egyház?

A hús fogyasztása az ünnepet jelentette, a lakomához tartozott egy korábbi időszakban. Ahogy egyértelműen a világi mulatságok, ünnepek is szüneteltek a nagyböjten: nem járunk szórakozni, színházba, moziba, ahogy húshagyó kedden a zenészek még 100 évvel ezelőtt is elsíratják, eltemetik a hangszereiket. Ahogy ilyenkor szünetel az orgonajáték a szentmisék alatt, mint kíséret van csak jelen. Tehát a húsevés az ünnephez kapcsolódik.

A böjtnél különbséget tettek a vízi és a szárazföldi állatok között. Nem a modern biológia rendszertana, hanem akkori ismereteik szerint a melegvérűeket nem, a hidegvérűeket viszont ették a régiek. Például kacsát, szárcsát lehetett fogyasztani, eszerint a békacomb se tilalmas.

folytatás a 2. oldalon

Kettő volt

kettő volt mi
égetett
a szégyen
és a szeg
egyik
enyém volt
másik a tied
mindkettőért adósod vagyok
egyik közelebb vitt hozzád
a másik el nem engedett

PUSZTA SÁNDOR)

>“Óh, Ti valamennyien, akik általmentek az úton, figyeljétek és nézzétek, van-e nagyobb fájdalom, mint az enyém,”

Izajás próféta e szavai jutnak eszembe, amikor ezt az istenanyai fájdalmat akarom érzékeltetni. Mária finom fiatalos arcvonásain ez a fájdalom a szenvedélyes érzelmi kitörés és szívtépő zokogás után beálló drámai nyugalom. Sírástól megdagadt szemei elgondolkozva, elmélkedve nézik... < (Részlet dr. Tóth K. János Római virágszedés című könyvéből.)

Michelangelo Pietája Rómában, a Szent Péter székesegyházban látható. A “pieta” olasz szó, jelentése szánsalom, sajnálkozás, és azt az ábrázolástípust értjük rajta, melyen Mária a halott fiát siratja. A rajongó Vasari így kiált fel: “soha egyetlen szobrász se higgye magáról, bármilyen ritka művész is, hogy a körvonalak szépségében vagy kecsességében különbet alkothat ennél a pietánál, vagy netán erejét megfeszítve olyan finoman, tisztán tudja megmunkálni a márványt, amilyen mesterien Michelangelo megmunkálta, hiszen ez a szobor igazi képet nyújt a művészet minden értékéről és hatalmáról.”

Fölvívás a böjtre

folytatás az 1. oldalról

Mindez mégis a böjt szellemiségével ellenkezik, amikor az önmegtartóztatást választjuk. A böjtölés rendje Itáliában alakult ki, ahogy *Tarjányi Zoltán* professzor úrtól hallottam erkölcszociológia óráján, és ott a tengeri hal a szegény emberek étele volt.

És a pénteki napok? Az egyház nem lett túl engedékeny, amikor már nem kívánja meg, hogy lemondjunk a húsról?

Minden péntek bűnbánati nap, mert Krisztus kereszthalálára akarunk emlékezni. Tehát fölvívás böjtre. Megszentelni lehet imádsággal, jócselekedet vállalásával, magára a lelki (böjti) gyakorlatozásra kötelez.

Az egyház óvatos, csak támpontot akar adni, egy minimumot határoz meg. Mint például az évenként legalább egyszeri szentgyónás és húsvéti időben a szentáldozás követel-

ményét. Bárki számára betartható normát állít fel, mindenkire tekintettel. Ennél mégis többre hív. Nagymaros napközis konyháján nagyböjtben odafigyelnek a péntekekre, de sok üzemi étkezdében nem foglalkoznak azzal, hogy komolyan vesszük a kereszténységünket. Van, aki csak szárnyast fogyaszt, azt is ritkán, vagy egyáltalán nem eszik húst. Éljük át a böjtöt keresztény életünk megreformálásaként. Az egyház azt mondja: keresztény ember vagy, tökéletesedned kell, felnőt, világi Krisztus-hívóként. A böjt szellemében vedd komolyan a lelki életedet, mint aki szereti az egyházat, mint aki odafigyel a Szentlélekre. Rajtad múlik, hogy töltöd meg étellel, hogy újítod meg ezt a napot!

A gyerekek is böjtöljenek?

Nekik se tilos – akár a hústiltalom – a nagyböjtben, különösen, ha a szülők segítik őket. Nemcsak annyi, hogy lemondok valamiről. Abból áll, hogy elfordulok önmagamtól, a másik felé, hogy őt tudjam szeretni: ez a böjt lényege. És nemcsak a gyerekekre igaz! Nem magamért vagyok, nem a saját akaratomat keresem, hanem a másik örömét, ezt megérti a gyerek is. Nem azért böjtölünk, hogy bebizonyítsuk a világnak, mennyire kemények vagyunk, mennyire aszkéták vagyunk. A dohányosban feltámad az inger, rá akar gyújtani, de eszébe jut, hogy böjtöl. Amikor a cigaretta elkezd hiányozni neki, annak emlékeztetnie kell valami másra: Az én nagy hiányom az Isten! Amikor lemondunk valamiről, amikor érezzük valaminek a hiányát, akkor keresni kezdünk. Egész földi életem arról szól, hogy ebből a vágyból keresem Istent. Ne arról szóljon, hogy az ösztöneim által keltett igényeket, vágyakat tápláljam, mert az Istennel akarok betöltekezni. Az önmegtágadást vállalva eszünkbe jut: *Uram, én rád vágyok, én téged kereslek elsősorban!*

Lejegyezte:

HORTOVÁNYI EMÓKE

Pilinszky János

Harmadnapon

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrückeri fák.
És megérzik a fényt a gyökerek
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszünhették dobogni szive -
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.

Nagy László

Pirosodik Húsvét

Tél veszíti ingét,
pirosodik Húsvét,
hamarosan hazamegyek,
boldog leszek ismét.

Kötél meg nem köthet,
szél vissza nem lökhet,
aki velem összeveszik:
porba höntöröghet.

Nagycsütörtök: átok,
szeget kalapáltak,
Isten ellen készülődtök
ácsok és kovácsok.

Nagypéntek: habos vér,
működik a hóhér,
Jézus meghal bűnösökért,
jóságú ringyókért.

Feketednek felhők,
böjtölnek a bendők,
harangnyelvek megbénulnak,
szólnak fakereplők.

Nagyszombat sugároz
a feltámadáshoz,
selyem-zászlók akadoznak
bimbózó faághoz.

Alkonyatkor festek
piros tojást, kéket,
borozgatva megköszönünk
égi üdvösséget.

Tél veszíti ingét,
pirosodik Húsvét,
hamarosan hazamegyek,
boldog leszek ismét.

“Felelős komoly emberek farsangoltak”

Február 26-án került megrendezésre az első nagymarosi egyházközségi farsang, amely talán hagyományteremtő is lehet, hiszen aki ott volt és együtt játszott, táncolt, mulatott és beszélgetett a többiekkel, megérezte az est közösségteremtő erejét is. Bevallom, kissé szkeptikusan fogadtam a farsang ötletét és egyáltalán nem rajongtam azért, hogy közösségünknek humoros műsorral is kell szolgálnia a színpadon. Felelős, komoly emberek, mit amilyenek mi vagyunk, nem bohóckodnak már nyílt színen – gondoltam. Pedig dehogynem!

Tamás atya, az est ötletgazdája egyáltalán nem volt szkeptikus, ezért maga köré gyűjtött egy kisebb szervezőcsapatot, akik felvállalták az est lebonyolítását. *Dr. Rendessy Annamária*, doktornőnk a karitásztagokkal vállalta a szendvicsalapanyagok beszerzését, a terítést és az ehhez szükséges kellékek megvásárlását. *Heininger Ferenc* és *Bálint Tamás* teremrendező és beléptető szerepet láttak el más férfiakkal együtt, *Fecó* ezen felül a felnőtt program moderátora és zeneszolgáltatója lett. *Horváth Toni* és a cserkészcsapat már délelőtt szorgoskodott a teasátor felállításánál, hogy mire a vendégek megérkeznek, forralt bor és forró tea várja az arra érdemes embereket. *Hadi Rita* a gyermekprogram megszervezésével foglalatzkodott, én pedig a felnőttek rövid, humoros előadásait fésültem sorrendbe. Elkészültek a plakátok, a jegyek, utolsó egyeztetések és lázas körtelefonok után eljött a farsang napja.

A gyermekprogram jelmezsorssal vette kezdetét, ahol nehéz dolga volt a zsűritagoknak, hiszen számos ötletes, kreatív jelmez vonult egyesével *Rita* mikrofonja elé, hogy bemutatkozzon a közönségnek. Szerencsére *Hangrád Kati*, *Rothbauer Emi néni*, *Zimmermann Ági* és *Maurer Lívi* több kategóriában is díjazta a gyermekeket, így senki nem távozott üres kézzel. Különböző játékos feladatok, táncok, vetélkedő várta *Gável Dettivel* a nagyteremben lévőket, míg a kisteremben *Hadiné Turcsik Kinga* irányításával gyönyörű lovagi sisakok és királykisasszonyos süvegek készültek a kézműveskedni vágyókkal. És aki még mindig nem találta meg a fenti kínálatból a neki tetszőt, az a játéktermet választotta, ahol több csocsóasztalon komoly meccseket vívtak apák és fiaik. Időnként pedig felkeresték a büféasztalt, amely roskadásig telt a családok által hozott finomságokkal.

A felnőttek előadásait nagy létszámú lelkes közönség figyelte. Várakozásunkkal ellentétben a kisgyermekeknek eszük ágában nem volt hazamenni, hanem az első sorokból tapsolhattak szüleik, barátaik közösségének. Tamás atya és *Fecó* váltva konferálták a műsorszámokat, amikor éppen nem ők voltak a színpadon. Tíz közösség mutatkozott be különböző műfajokban: *Edöcsény Zita* hittanosa egy rorálás mise utáni ministráns összejövetelbe engedtek bepillantást egy cowboy-jelenettel, a Lámpás házasközösség összes gyermeke és szülője törpesapkában vonult a színpadra *Kolos-Hófehérek*vel, majd az Anonim házasközösség jeles egyházközségi személyekről írt versikéi után egy meghívott bűvész (*Rodolfó-Szabolcs*) varázsolta el Tamás atyát A paraván mögül B paraván mögé. A Férfiak egylete cáfolt rá alaposan az én előzetes elgondolásomra, miszerint felelős, komoly ember nem fog kirobbanó kedvvel és maskarában bolondot csinálni magából. A rögtönzött veresegyházi asszonykórus és kutyakanyar-dudásuk, *Janó* megadták az est fergeteg-hangulatát.

Egy félórás vetélkedő erejéig a Kunyhó házasközösség tagjai foglalták el a színpadot, ahol olyan egyszerű kérdésekre várták a három csapat választát, mint pl. templomunk földrajzi helyzetének pontos meghatározása szélességi és hosszúsági paraméterekkel. A Férfikör egy férfikari kóruspróbát jelenített meg, míg az ifjú felnőtt hittanosa az elmúlt évek nagy slágereire rendeztek tánckoreográfiát, amelyben Tamás atya is oszlopos szerepet vállalt a közönség nagy örömeire. A Karitásztagjai úttörőnyakendőben fújták el az általuk írt indulót és jelenítették meg szolgálatuk örömeit, nehézségeit. *Hadi Rita* ifjúsági hittanosa a Hamupipőke színpadi próbáját adták elő kitűnő játékkal és rengeteg poénnal. A felnőttek műsorát a cserkészek előadása zárta, akik káplánunk közismert hobbjára, a társasjátékokra építették jelenetüket, amelyben Tamás atyának egy társasjáték figurájaként kellett különböző helyzetekkel szembesülnie.

Az est további részében a tombolasorsolás után a táncparketté lett a főszerep, elsőként magyar és görög tánc házzal, majd DJ *Heini Fecó* keverte a retro-zenét, végül a legkitartóbbak (az igazi party-arcok) mai slágerekre mulathattak hajnalig.

A megnevezett segítőkön kívül *Bergmann József*nek és családjának a gyönyörű gyümölcskosarakért, *Farkas Tamásnak*, *Dévényi Beának* és *Mariannak* a forralt borért és teaért, *Mándliné Szabó Katinak* a művelődési házért, *Scultéty Balásznak* a hangtechnika biztosításáért, *Zoller Csabáné Áginak* a tombolatárgyak csomagolásáért, *Maurer Jánosnak* és *Hujbert Istvánnak* a fotózásért mondunk köszönetet. És természetesen minden kedves egyházközségi tagnak és közösségnek, aki megtisztelte jelenlétével, süteményével, tombolaadományával a többieket, vagy színpadi műsorával megajándékozta a közönséget. Csak mert hitt abban, hogy összetartozásunkat ebben a formában is erősíthetjük.

TRIEB VERONIKA

Valaki mindig megfogja a kezem

A betegek lélekerősítő napján, március 26-án

Azon a napon szó szerint felemelkedtem. Erős karok emeltek, hogy segítsenek egy meghívásnak eleget tenni. Jóval a szertartás előtt értünk a nagymarosi katolikus templomba.

Sokáig ültem egyedül, gondolataimba mélyedve. Az érzés, hogy oltalom van felettem, mindig jelen van a lelkemben, de ott, akkor még erősebben éreztem: soha nem leszek egyedül. A szokásos misét a református tiszteletes asszony és a katolikus tisztelendő atya beszédei, felolvasásai tarkították, melyek azon a napon még inkább nekünk, hozzánk szóltak. A betegek szentségét már könnyes szemmel fogadtam magamhoz, ezek a könnyek korántsem a szomorúságot szolgálták akkor.

Mivel kerekesszékes vagyok, a padsorok mellett külön ültem. Mikor egymáshoz fordulunk, tanácstalanul néztem körül, aztán valaki odajött és megfogta a kezem: Béke veled! Ez a motívum egész életem során ismétlődik. Valaki mindig megfogja a kezem. Pont akkor, amikor nagyon nagy szükségem van rá.

Az igazi kézfogás, az együttérzés segít feledni a fájdalmat, az elesettséget. Könnyebbé teszi, hogy elfogadjam: segítségre szorulok. A szertartás utáni órákat beszélgetéssel töltöttük el a Szent Rókus Karitás vendégeiként. A program keretében megnézhattuk *Chiara Luce Badano*, a boldoggá avatott olasz fiatal lány életéről készült filmet. Felemelő volt látni, hallani ahogy a tinédzser lány Jézus segítségével legyőzte a félelmet a fájdalomtól és a szenvedéstől. Híre eljutott a világon sok beteghez, és telefonon, interneten új reményt, hitet közvetített a gyógyuláshoz, a mindennapok küzdelmeihez.

Chiara egész lényéből áradt a szeretet. A film számomra legtanulságosabb mondata ez: *“Ahogy egyre kisebb lettem, Jézus úgy növekedett bennem.”* Chiara győzött a szeretet erejével. A film után énekelve, beszélgetve töltöttük az időt. Végül személyesen szólított meg minket egy kedves gondolat: csodákat láttunk a filmen. A mindennapjainknak is vannak a csodái, és ott vannak mindegyikünkben: azzal, hogy gyengeségünk lehet a legnagyobb erőnk az életben.

Köszönök mindent! A reményt, a törődést, az erőt adó odafigyelést!! Köszönöm, hogy ott lehettem!!!

MARGAI ÁGNES

Hírmozaik

Mi mindent fölvelt Kőrös kisbusza!

80 zsák, plusz 6 bála (12 zsáknyi) ruha, 1 zsák játék, 2 zsák gyerekmagazin, 1 babakocsi. Városunk gyűjtötte a tisztességes minőségű és mennyiségű gyerekholmit, az iskolások aztán megtoldták a játékkal, újsággal. A helykihasználás bűvésze boldogan fordította kormányát a dél-baranyai zsákfalú irányába. Az öröm, amit a gyerekek miatt érzett, ott ült az arcán!

Óvoda fedél nélküli gyerekeknek (Körlevél egy levelezőlístáról)

Talán sokan nem tudják, de Budapesten működik egy óvoda, melybe hajléktalan gyermekek járnak. A kicsik minden nap tiszta ruhát és élelmet kapnak, és fürdetik is őket. Az óvodának, a gyermekeknek nagy szüksége lenne 98-146-os méretű ruhákra és 24-35-ös cipőkre, mondta el az óvodavezető. Az ovi 2004-ben szükségéből nyílt, hiszen a szabályok szerint az óvodákba csak olyan gyermek vehető fel, akinek lakcíme, tartózkodási helye van. A szakemberek szerint a fedél nélküli gyermekek száma Magyarországon közel ezer fő, ők lakásnak nem minősülő helyiségekben, például pincékben húzzák meg magukat. A pesti hajléktalan-óvodába egész Budapestről viszik a gyerekeket. Az ovi reggel hétkor nyit, a gyerekeket először megfürdetik, aztán tiszta ruhába öltöztetik, és enni kapnak, mert nagyrészüik délután négytől másnap reggelig nem eszik. Nincs mit. Az óvodavezető szerint az ő kis óvodásainak az a legnagyobb örömiük, ha van mit enni. Minden ételt megmutatnak nekik, ha lereszelnek egy káposztát, azt is, mert volt olyan kicsi például, aki úgy érkezett hozzájuk, hogy kizárólag a krumplit ismerte. Tartós élelmiszernek és játékoknak is örülnének az óvodában. Aki tud ruhákat és cipőket küldeni, az alábbi címre juttassa el: Wesley János óvoda - 1086 Budapest, Dankó u. 11.

Megtudtuk, hogy a Baptista Szeretetszolgálat összesen három hajléktalanokat foglalkoztató óvodát működtet Budapesten. Gyűjtést kezdeményez részükre a Szent Rókus Karitás, tehát a 3 – 6 éves korosztálynak szánt adományokat helyben is fogadjuk a KUCKÓBA.

A KUCKÓ KERES: mosógépet, centrifugát, gyerekágyat, gyerekocskit, gáztűzhelyet.

Folyamatosan **várja** a még használható és tiszta gyerek- és felnőtt**ruhát**, elsősorban a helybeli rászorulóknak számára. A **KUCKÓ** nyitva: Szombatonként 9–11-ig Nagymaros, Rákóczi u. 14.

A fúvósok legutóbbi nagymarosi koncertjén a felső tagozatosok *maguk készítette süteményt árusítottak* a hallgatóság köreiben. Ilyen alkalmi aprómunkákkal igyekeznek ugyanis hozzájárulni a karitás szűkös táboroztatási lehetőségeihez. **Nyarálni vágyó diákjaink** ezen túl is elvállalnak *kinti-benti munkát, főként a szünidőben*, felnőtt felügyelete mellett.

Ugyanis a pályázat, az befagyott, de **NYÁR LESZ**, az biztos!

Főzőcske, de nem magunknak

Február 16-án újra összeállt szakácscsapatunk, hogy megfőzzük a pesti hajléktalanoknak babgulyásunkat.

Ezzel az étellel már tavaly is nagy sikert arattunk. Ebéd után találkoztunk *Trieb Gabiéknál, Bergmann Livi, Kanyó Ági* és jómagam.

Mivel farsang volt, egy kis meglepetést is készítettem a szakácsnőknek. Egy üveg finom vörösbor és egy nagy adag farsangi fánk volt a meglepetés. A lányok nagyon örültek, mert ők magukért nemigen sütnék fánkot. Gabi unokáinak is nagyon ízlett a csemege.

Az ételhez mindegyikünk hozta a maga finom házias fűszereit, így aztán nem véletlen, hogy nagyon ízletesre sikerült idén is az étel. A gulyás mellé mindegyikünk sültött egy adag süteményt is, ezekkel együtt egy komplett ebédet tudtunk küldeni a Szobi utcai intézet lakóinak és látogatóinak. Jó érzéssel töltött el mindnyájunkat, hogy kedveskedhettük 50-60 embernek. A marosi karitás több héten keresztül vállalta a csütörtöki ebédet. Mindig más brigád főzött, így aki tudta, kivehette részét ebben a szolgálatban. *Adja Isten, hogy jövőre is részesei tudjunk lenni ennek a munkának! De igazán azt szeretnénk, ha egyetlen embernek sem lenne szüksége ilyen segítségre!*

ANDRÉSZ GRÉTI

“Az Eucharisztia által krisztus építi az Egyházat. A kezek, amelyek az Utolsó Vacsorán megtörték a kenyeret a tanítványoknak, a kereszten kitarultak, hogy minden népet összegyűjtsenek az Atya örök országában.

<Krisztus meghalt, Krisztus föltámadott, Krisztus vissza fog térni.> Ez <a hit misztériuma>, amelyet minden szentmisében hirdetünk. Jézus Krisztus az új és örök szövetség főpapja tulajdon vérével váltotta meg a világot. Föltámadva a halálból előre ment, hogy helyet készítsen nekünk az Atya házában. A Szentlélekben, aki Isten szeretett fiává tett minket, Krisztus testének egységében örvendező reménnyel várjuk az Ő visszatérését.”

“Melyik hangot választják a 21. század fiataljai? Bízni Jézusban azt jelenti, hogy a hitet választjátok, és hisztek az Ő szavának, függetlenül attól, hogy ez furcsának hangzik, s azt választjátok, hogy nem hisztek a gonosz hazugságainak, bármily vonzóak legyenek is.

Jézus nemcsak meghirdette a boldogságokat. Ő maga a boldogságok. Őt szemlélve meglátjátok, mit jelent lélekben szegénynek, szelídnek és irgalmasnak, szomorúkodónak, igazságot éhezőnek és szomjazónak, tisztaszívűnek, békességszerzőnek, üldözöttnek lenni. Ezért van joga ahhoz, hogy kimondja: <Jöjjetek, kövessetek engem!> Nem egyszerűen azt mondja, hogy <Te gyétek, amit mondok>, hanem: <Jöjjetek, kövessetek engem!>”

II. JÁNOS PÁL

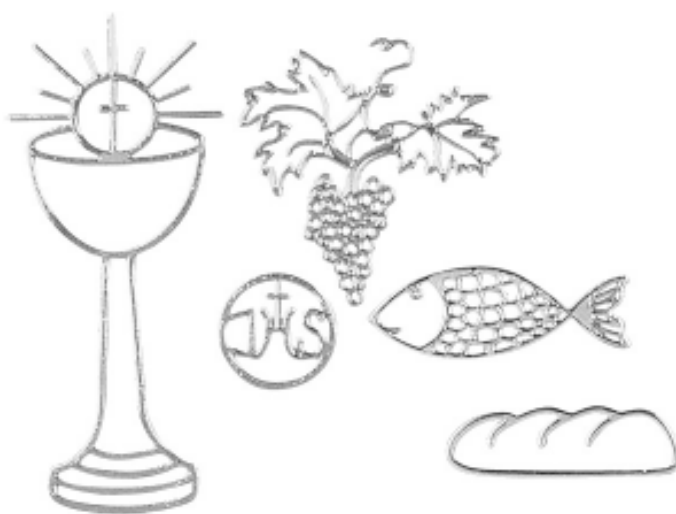
Az Őfelé vezető kanyargós ösvényen

Felkészítés az elsőáldozásra

Ebben a tanévben igen szép létszámú elsőáldozó csoport van a plébánián, hiszen több mint harminc gyermek járul először az Oltáriszentséghez a májusi elsőáldozáson.

Nagyon lelkes, csupa szív, érdeklődő kis csapatról van szó, akik hétről hétre egyre okosodtak a hittanórán, és reméljük magukba szívták valamit a havi felkészítőkön is.

Októberben Zebegénybe kirándultunk Jézus nyomát keresve egy kis erdei akadályverseny keretében, majd novemberben a lelkiismeret működésével foglalkoztunk

tanulságos jelenetek segítségével. Decemberben Ádámot és Évát hívtuk segítségül, hogy meglássuk a bűn keletkezését. Idei első találkozásunk nagyon emlékezetes marad, mert a tékozló fiú történetét báboztuk el a gyerekek segítségével, szüleik részvétele mellett.

A bűnbánat szentségével foglalkoztunk februárban, márciusban pedig a ciszterci nővérek vendégei voltunk Kismaroson, ahol eljátszottuk az utolsó vacsorát és rövid szentségimádáson találkoztunk Jézussal.

Eközben lezajlott az első nagy ünnep, vagyis az első gyónás, amely készülünk nagyon fontos pontja volt. A gyerekek többsége nagyon szépen készült erre a számukra kicsit nehéznek és komolynak tűnő eseményre.

Áprilisban alaposabban próbáltunk megismerni a szentmise részeivel és összefoglaltuk eddigi tudásunkat.

A gyerekek mellett a szülőkkel is találkoztunk több alkalommal az év során. Igyekeztünk befogadó, szeretetteljes légkört teremteni számukra, és nagy öröm volt, hogy elég sokan eljöttek és megnyíltak ezeken az estéken. Reméljük ez csak a kezdet!

Sajnos nagyon nehéz szavakba önteni, hogy milyen nagy öröm volt együtt lenni ezekkel a kedves kis emberpalántákkal, akik közül többen is megtiszteltek minket bizalmukkal, belső titkaikkal, gondolataikkal.

Isten segítse őket a megkezdett úton, hiszen elsőáldozásuk csak a kezdet a Felé vezető kanyargós ösvényen!

EDÖCSÉNY ZITA

Esély és megbízatás

Kisvárosunk nagyra becsült díszpolgára, **Szabados György** épp Kossuth-díjának odaítélése előtt tisztelte meg jelenlétével a kereső, gondolkodni és cselekedni vágyó hallgatóit a *Kerek Egylet* estjén. Szemelvényeket mutatunk be a beszélgetés gazdag anyagából, ami párbeszédesebb formában zajlott.

Modernitás: Mára elvégezte a maga dolgát. Szét kellett vernie a hamisságot, az öncélúságot, a kisajátítást, a birtoklást. Hiszen a világot nem a jó gondolat tartja össze, hanem az erkölcs. A posztmodern törekvéseknek nincs létjogosultságuk: most egy állításnak kell jönnie. Amikor valamit állítani tudok, az tiszta erő, az magával ragad. A cél adva

van; a jól megteremtett világ, és nekünk kell fenntartanunk.

Áldozat: Altala tartatik fenn mindaz, ami van. Az isteni dimenzió emberi felfogásából fakad. A mi életünk pusztán egy kacintás a szellemi folyamatok hatalmas lassú folyamában. A kérdés, hogy van-e ma áldozat, megvan-e annak a teremtő természeté?

Bölcsesség: A dolgok végső természetének kikezdhetetlen tudása.

Hatalom és uralom: Ha csak szerezni akar, akkor a hatalom gonosz, önző: nem képes teremteni és fenntartani. Az uralom *passzív* természetével fenntart, ural: hagyja, hogy az erők működjenek, és tudja, hogy ami van, azt ebbe a működésbe kell beilleszteni.

Egészségben gondolkodik, mert a birodalom egész, benne minden az egység függvénye.

Szeretet: Olyan cselekvés, melynek fenntartó ereje, aminek gravitációja, és adott minősége van. Mert tisztességesen kell elvégeznünk a saját dolgunkat. Amikor az isteni szeretet emberi szinten megjelenik, energiája egy ilyen *egy-ségből* áramlik.

Zene: A mai kornak az improvizálás felel meg Bach nyomdokain. Ellentétben egy élvezkedő zenével, amit a ma civilizációja produkált. Komolytanság, buli lett az életből, az emberek csak várnak valamire, és nem cselekszenek. Eredetileg a gregoriánban, amire az európai szellemtörténet fölépült, ütemvonalak nem voltak, mert a szent szöveg isteni dimenzióját a kórus vagy az énekes belső átélése tagolta, így tette érzékivé. Később, amikor a lélek szakrális

beavatódása elkezdett gyöngülni, a német szerzetesi világban megjelent az ütemvonal. Tehát a lét parancsa, (a gyakorlat), kezdett visszahatni a tudatra, a lélekre, és ezzel egy másfajta gondolkodás jelent meg az elvilágiasodó Európában. Amíg a zene nem éli meg a minőségi *“mindentudást”*, és ennek a lelkiülettől kéne fakadnia, addig megelégszik a világi kakofóniával. A kialakult formák, állapotok szerint ma nem lehet más pozitív zenei kifejeződésünk, mint az improvizáció.

Bartók: Az európai zenetörténet összefogó, egy mederbe terelő, átfogó személyisége. A magyar paraszti világ természetismeretének megjelenítője abban az ízlésminőségben, amit a világgal szemben támasztott. Az ő zenéje a kelet: vagyis a konkrét, és nyugat: vagyis a szellemi lét találkozására. Az individuális itt eléri a szent, az örök, *“az érinthetetlen”* területét.

Magyarság: A szétszedődés állapotában vagyunk, mintegy elalattva. A mi nagy esélyünk a magyar ízlés, gondolkodás és a nyelv, a mi megbízatásunk ez! Amikor elvész az autonóm gondolkodás, akkor van elemi szükség a dolgok fölé emelkedő gondolkodásmódra, ami nem mindig hősies, sokszor tűrő, kiváró, sőt óvatos. Adott pillanatban hősiessé válhat, hiszen mi egy elmúlásos és újjászületéses helyet kaptunk a világban – minden felelősségével együtt.

Lejegyezte:

HORTOVÁNYI EMÓKE

“Máriával, a Hajnalcsillaggal együtt ér bennünket a föltámadás fénye. Vele együtt örvendünk annak, hogy az üres sír az örök élet szülőhelye lett, ahol az támadott föl a halálból, a ki most az Atya jobbán ül. Máriával együtt határtalan hálát adunk a Szentlélek ajándékáért, akit a föltámadott Úr Pünkösdkor elküldött Egyházának, és állandóan szívünkbe áraszt üdvösségünkért és az emberiség családjának javára.”

II. JÁNOS PÁL

Az Olvasóhoz!

Látod – felölelve a Margitvirágok témáit is – újra megjelenik a Tanúság! Azzal a céllal, hogy tanúskodjon példákra, amik segítenek, értékekre, amik fontosak, eseményekre, amik érdekelnek talán. Tanúskodhatna rólad is! Szeretnéd hallatni a hangod? Részt vennél a megvalósítás fáradozásaiban? Negyedévente segéd-szerző lehetsz! Van véleményed, kérdésed, ötleted? Öntsd (írásos, elektromos, képes) formába!

(A SZERKESZTŐSÉG)

Amit ajándékba, csodaként kaptunk Plébániánk a család évében

Az egyházmegye megújulásának folyamatában újabb mérföldkőhöz érkeztünk.

Püspök atya április 9-én ismét egész napos együttlétre hívta a plébániák világi munkatársait a gödöllői Premontrei Gimnáziumba. A találkozók célja annak megfogalmazása volt, hogyan tudnak a helyi plébániai közösségek család-ként élni és együttműködni.

Püspök atya bevezető előadásában a szeretetben megvalósítható EGYSÉGRE hívta fel elsőként a figyelmünket. Ehhez elsősorban a Szentlélek egységet teremtő lelkületét kell imában kérnünk, de megvalósításához a mi személyes, egyenkénti és közösségi döntésünk és a tetteink is szükségesek.

Jézus egymásra bízott bennünket, és az ebből fakadó bizalomnak kell egységünk alapjává lennie. A szociális érzé-

kenységre szólított fel a továbbiakban: Krisztus irgalmas szemével "látó" emberekre van szükség, akik egyrészt meglátják, észreveszik, a testi, szellemi és lelki éhségben szenvedőket, másrészt igyekeznek képességeik szerint csillapítani is ezt az éhséget. Ez a fajta, tettekben megnyilvánuló szociális érzékenység a hitelesítője keresztény életünknek.

A lelki nap az egyházmegyében működő pasztorációs szakterületek felelőseinek előadásával, valamint tanúságtételekkel folytatódott.

A karitászs képviselőjében Martos György egy újfajta, mindenkit magába foglaló lelkiségről beszélt. A karitászs – mint mondta – nem szociális munka, nem ruhaosztó tevékenység, amelyet csak a nevesített karitásztagek végezhetnek, hanem minden egyes hívő szeretet-cselekedete, amellyel tanúságtéteves módon Krisztus jelenlétét közvetítjük rászoruló embertársainknak.

A család-pasztorációról Sebők Sándor atya tartott rövid összefoglalót, kiemelve a püspöki kar által meghirdetett "családok éve" jelentőségét. A Krisztust követő, szépen élő család a legjobb tanúságtéteves, ahol a mindennapok során élnek meg az egység titkát, ahol elfogadják egymást, ahol megköszönik egymást, ahol a szolgálat a szeretetben és a tanítványság lelkülete a cél egymás gazdagítására.

Ezt a lendületet elsajátítani és továbbadni megint csak közös, mindenkinek ajánlott feladat. Az elhangzottakból feltétlenül kiemelendő a személyesség, a személyes kapcsolatok fontossága, amely egy családon belül természetesen valósul meg, de a családok között már csak tudatos odafigyeléssel és az egymásnak ajándékozott idővel. Helyet és időt kell keresnünk a beszélgetésekre, örömeink, bánataink és tapasztalataink megosztására. Kivéve a templomból Krisztus jelenlétének és örömeinek – szentmisétől szentmiséig – kell(ene) tükröződnie életünkben.

Az ifjúság pasztorációk helyzetéről és jelentőségéről Farkas László atya beszélt.

A család "védett fészkekből kirepülő" fiatalok, egy egészen másképpen gondolkodó és más értékek mentén élő világba lépnek ki, ezért egyre fontosabbá válik az olyan családközösségek "felépítése", ahol saját fiataljaink együtt növekedhetnek korban, és hitben egyaránt. Segítenünk kell őket, hogy hasonló értékrendet valló fiatalokkal "kortárs közösséget" alkossanak, ahol irányítottan, védetten, másrészt önmagukra bízva élhessék át a kamaszkor kríziseit. A nevelés, nevelődés kihagyhatatlan részeként FELADATOKAT kell a fiatalokra bízni, hogy aktív részesnek érezhessék magukat Isten országának az építésében.

Bokros Levente a katekézis témakörében arról beszélt, hogy a hit átadásában az egész plébániaközösségnek részt kell vennie. Ő is kiemelte, hogy minden a személyes kapcsolatokon múlik: kezdve a felkészüléstől a szentségekre a rendszeres szentségekkel élésig. Azon múlik tanítványságunk, hogy "merjük-e beengedni" a másik embert, meg tudjuk-e mutatni, elsősorban az életünkkel, hogy mit jelent "örvendezni az Úrban".

Az együttlét szép és tartalmas tanúságtételekkel valamint, pasztorációs területenkénti szekció-beszélgetésekkel folytatódott, és mindezt összefoglaltuk egy fórumon lezárva az eltelt nap témáját.

Püspök atya zárógondolataiban arra kért mindannyiunkat, hogy az "ajándékba, csodaként" kapott és megélt családi örömeinket vigyük és adjuk tovább a körülöttünk élő családoknak. Merjük bátran megszólítani egymást, beszélgetünk a plébániánkat érintő közös dolgainkról, és tegyük ezt rendszeresen, ahogy csak módunkban áll. Sőt: épüljünk családközösségek, és váljunk plébániánk egy olyan nagycsaláddá, amelyet ha a kívülállók látják, elmondhassák rólunk: "Nézzétek, ezek mennyire szeretik egymást!"

DR. HADI FERENC

... "Kérem a Szent Családot, indítson minden keresztényt a család megvédésére a sok veszedelemmel szemben, melyek napjainkban természetét, állandóságát és küldetését fenyegetik. A Szent Családra bízom a keresztények és minden jóakarató ember erőfeszítéseit, melyekkel védeni akarják az életet, és növelni akarják minden ember méltóságának tiszteletét."

II. JÁNOS PÁL

Az idézetekkel tisztelni szeretnénk II. János Pál pápa előtt boldoggá avatása küszöbén. Ezek a beszédek a Szentföldre tett utazásakor, 2000-ben hangzottak, az irgalmasság jubileumi évében.

Gyerekszemmel

Az özvegyasszony tehene

Krisztus urunk a Földön jártában-keltében, Szent Péterrel egy szegény özvegyasszonyhoz tért be szállásra. Ennek a szegény özvegyasszonynak egyebe sem volt, csak egy tehene. Hanem azért jó szívvel fogadta a vándorokat, adott nekik puha kenyeret, jó meleg tejet vacsorára.

Volt a szegény asszonynak egy kicsi fiacskája is. De ezt úgy szerette, úgy kényeztette, becézgette, hogy királyfinak se lehetett volna jobb dolga, mint ennek a fiúcskának.

Reggel továbbmegy Krisztus urunk Szent Péterrel, megköszöni a szegény özvegyasszonynak a vacsorát, a szállást, s mikor a falu határára érnek, azt mondja Szent Péternek:

– Hát hiszed-e, Péter, hogy amelyik özvegyasszonynál az éjjel háltunk, annak a tehenét éppen most szaggatták szét a farkasok?

– Ó, uram – mondotta Péter –, hát azt hogy tudnád megengedni, hiszen ennek a szegény özvegyasszonynak egyebe sem volt, s mégis olyan jó szívvel adott nekünk vacsorát s szállást!

Mondotta Krisztus:

– Igaz, Péter, igaz, de az az özvegyasszony kényezteti, becézgeti a fiát, azt hiszi, míg a világ, kényesen tarthatja, nevelheti annak az egy tehennek a tejéből. Dolog nélkül nőne fel a gyermek, s hitvány, tekergő, tolvaj lenne belőle. De csak ne tudja az anyja kényesen nevelni, bezzeg megfogja a dolog végét, s meglásd, derék ember lesz még abból a fiúból. Ezért engedtem, Péter, hogy a szegény özvegyasszony tehenét széttépjék a farkasok.

(BENEDEK ELEK)

Radnóti Miklós Mese

Csöndesen alszik a hegy kicsi barlangjában a béke; még csecsemőnyi csupán, szelíd őz szoptatja naponta s rejteni szép hálót fon a pók a bejárat elébe.

Radnóti Miklós Papírszeletek (részlet)

Kis nyelvtan

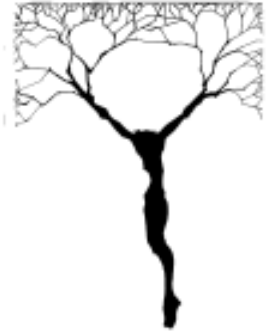
Én *én* vagyok magamnak
s néked *én* te vagyok,
s te *én* vagy magadnak,
két külön hatalom.
S ketten *mi* vagyunk.
De csak ha vállalom.

1943. március 12.

Vers Rólad

Egyszer, nagyon, nagyon régen, amikor Isten megalkotta világot, igen abban a pillanatban Rád is gondolt. És elmosolyodott. Örült neked. Az Isten már akkor hallotta az összes gyermekkori gügyögésedet, látta első bizonytalan lépéseidet a fűben, és az első "a" betűt, amit belerajzoltál az elemista füzetted csíkjaiba. Isten tovább mosolygott, és szívesen nézett téged. Ő már akkor előre látta a durcás sértődéseidet, a toporzékolós kiabálásodat, a barátaid melletti kiállásodat, az első szerelmes pillantásodat.. Minden percedet előre látta, hallotta, érezte és értette. És minden perced szépségéért előre lelkesedett. Az Isten jól megfigyelt téged. Megnézte a kezdet, a vállad, és a lábaidat. Megnézte hátad ívét, gerinced vonalát, csigolyáid alakját és erejét. Ebben az ósrégi teremtő pillanatban, őszinte szeretetből teremtett neked egy pont a hátadhoz illő keresztet. Amilyet senki másnak nem adott. Rád nézett az Isten, és tetszettél neki a kereszteddel. Örömmel látta, hogy amit alkotott, az jó. Búcsúzóul, amikor még egy röpke pillanat erejéig visszapillantott rád, megerősítette a lábadat, hogy könnyebben vidd a keresztet. Arra gondolt, hogy ha majd eljön idő és a világra jössz, akkor szívesen segít majd Neked, ha kéred. Mert ebben a teremtő pillanatban még jobban megszeretett a kereszteddel együtt.

Annyira megszeretett, hogy egy napon meghalt érted. Aztán feltámadt, hogy örökké élj.

Tanúság

Kiadja: Szent Kereszt Katolikus Plébánia
Nagymaros, Szent Imre tér 2.

Felélős kiadó: Maurer János
Szerkeszti: Hortoványi Emőke
Nyomdai előállítás: Dunapress Bt, Nagymaros
Megjelenik: 500 példányban